РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети състав)

6 юли 2010 година *

По дело T-411/07

Aer Lingus Group plc, установено в Дъблин (Ирландия), за което първоначално се явява г-н A. Burnside, solicitor, адв. B. van de Walle de Ghelcke и адв. T. Snels, avocats, впоследствие г-н Burnside и адв. B. van de Walle de Ghelcke,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват г-н X. Lewis, г-н É. Gippini Fournier и г-н S. Noë, в качеството на представители,

ответник,

* Език на производството: английски.

подпомагана от

Ryanair Holdings plc, установено в Дъблин (Ирландия), за което се явяват г-н J. Swift, QC, г-н V. Power, г-н A. McCarthy, г-н D. Hull, solicitors, и адв. G. Berrisch, avocat,

встъпила страна,

с предмет искане за отмяна на Решение C (2007) 4600 на Комисията от 11 октомври 2007 г., с което се отхвърля искането на жалбоподателя за започване на процедура по член 8, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201), и за предприемане на временни мерки съгласно член 8, параграф 5 от посочения регламент,

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав),

състоящ се от: г-н J. Azizi, председател, г-жа E. Cremona и г-н S. Frimodt Nielsen (докладчик), съдии,

секретар: г-жа C. Kantza, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 7 юли 2009 г.,

постанови настоящото

Решение

Правна уредба

1 Член 3 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201, наричан по-нататък „Регламентът за концентрациите“), озаглавен „Понятие за концентрация“, гласи:

1. „Счита се, че е налице концентрация, когато е налице трайна промяна в контрола в резултат на:

а) сливането на две или повече преди това независими предприятия или части от предприятия, или

б) придобиването от едно или повече лица, които вече контролират най-малко едно предприятие, или от едно или повече предприятия, независимо дали чрез [придобиване на дялово участие в капитала] или [на] активи, чрез договор или по друг начин, на пряк или непряк контрол върху цялото или върху част от едно или повече предприятия.

2. Контролът се придобива посредством права, договори или по друг начин, [които] самостоятелно или в комбинация, като се вземат предвид релевантните фактически и правни обстоятелства, […] предоставя[т] възможността за упражняване на решаващо влияние по отношение на дадено предприятие […]“

2 Член 8 от Регламента за концентрациите, озаглавен „Правомощия на Комисията за вземане на решение“, посочва в параграф 4 от него:

„Когато Комисията установи, че дадена концентрация:

а) е била вече извършена и че е била обявена за несъвместима с общия пазар […]

[…]

Комисията може:

— да изиска от засегнатите предприятия да развалят концентрацията, по-специално чрез анулиране на сливането или [прехвърляне] на всички придобити акции или активи, така че да бъде възстановено положението преди извършване на концентрацията; в случаи, при които не е възможно възстановяването на съществуващото преди извършването на концентрацията положение посредством нейното разваляне, Комисията

може да предприеме друга подходяща мярка за постигане на такъв резултат, доколкото това е възможно,

— да нареди друга подходяща мярка, за да гарантира, че засегнатите предприятия развалят концентрацията или предприемат мерки за възстановяване на предишното положение, както се изисква в нейното решение.

В случаите, попадащи в рамките на първата алинея, буква а), [...] мерките, предвидени съгласно посочената алинея, [могат] да бъдат наложени или посредством решение на основание параграф 3 или посредством самостоятелно решение."

3 Съгласно член 8, параграф 5 от Регламента за концентрациите:

„Комисията може да предприеме необходимите временни мерки, за да възстанови или поддържа условия за ефективна конкуренция, когато дадена концентрация:

[...]

в) е вече извършена и е обявена за несъвместима с общия пазар."

4 Член 21 от Регламента за концентрациите, озаглавен „Прилагане на регламента и юрисдикция“, съдържа параграф 3, който е формулиран по следния начин:

„Нито една държава членка няма право да прилага националното си законодателство по отношение на конкуренцията спрямо концентрация с общностно измерение.“

Обстоятелства в основата на спора

Страни по спора

5 Жалбоподателят, Aer Lingus Group plc, е акционерно дружество по ирландското право. След неговата приватизация от ирландското правителство през 2006 г. държавата запазва 25,35 % от неговия капитал и на 2 октомври 2006 г. акциите на Aer Lingus Group се търгуват на борсата. Aer Lingus Group е холдингово дружество на Aer Lingus Ltd (наричани по-нататък заедно „Aer Lingus“), авиокомпания със седалище в Ирландия, която осигурява редовни полети от или за летищата в Дъблин, Cork и Shannon.

6 Ryanair Holdings plc (наричано по-нататък „Ryanair“) е дружество, чиито акции се търгуват на борсата и което осигурява редовни полети в 40 страни, включително между Ирландия и други европейски страни.

Обявеният от Ryanair търг за изкупуване на капитала на Aer Lingus и придобиване на дялово участие в капитала

7 На 5 октомври 2006 г., три дни след първото търгуване на акциите на Aer Lingus на борсата, Ryanair съобщава намерението си да обяви публичен търг (ПТ) за целия акционерен капитал на Aer Lingus. Този ПТ е обявен на 23 октомври 2006 г. с първоначално определен краен срок за приемане на офертите 13 ноември 2006 г., който впоследствие е удължен от Ryanair до 4 декември 2006 г., а след това до 22 декември 2006 г.

8 Преди да съобщи намерението си за обявяване на ПТ, Ryanair придобива на пазара дялово участие от 16,03 % в капитала на Aer Lingus. На 5 октомври Ryanair увеличава това дялово участие на 19,21 %. Малко след това Ryanair придобива допълнителни акции, така че на 28 ноември 2006 г. притежава 25,17 % от Aer Lingus. Това дялово участие остава непроменено до август 2007 г., когато независимо от приемането на 27 юни 2007 г. на решението на Комисията на Европейските общности, посочено в точка 15 по-долу, Ryanair придобива допълнителни 4,3 % от капитала на Aer Lingus, като увеличава дяловото си участие на 29,3 %.

Разглеждане и забрана на нотифицираната концентрация

9 На 30 октомври 2006 г. проектът за концентрация, с който Ryanair трябва да придобие по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) от Регламента за концентрациите контрол върху Aer Lingus чрез ПТ, е нотифициран на Комисията в съответствие с член 4 от същия регламент (наричана по-нататък „нотифицираната концентрация“ или „концентрацията“).

10 С писмо от 19 декември 2006 г. Ryanair посочва на Комисията, че придобиването на акции от негова страна е част от проекта му да получи контрол върху Aer Lingus.

11 С решение от 20 декември 2006 г. Комисията приема, че нотифицираната концентрация поражда сериозни съмнения относно нейната съвместимост с общия пазар и решава да започне процедура по задълбочено разглеждане съгласно член 6, параграф 1, буква в) от Регламента за концентрациите. Концентрацията е описана в член 7 от това решение по следния начин:

„Тъй като Ryanair придобива първите 19 % от акционерния капитал на Aer Lingus по-малко от десет дни преди своя ПТ и допълнителните 6 % малко след това, счита се, че цялата операция, която включва придобиването на акции преди и след публичния период, както и обявяването на самия ПТ, представляват една-единствена концентрация по смисъла на член 3 от Регламента за концентрациите."

12 Започването на процедурата по задълбочено разследване води до отмяна на провеждането на ПТ на Ryanair в очакване на крайното решение по този случай. Всъщност ирландската правна уредба предвижда отмяна на провеждането на ПТ, които подлежат на контрол от страна на Комисията, когато последната започне предвидената в член 6, параграф 1, буква в) от Регламента за концентрациите процедура. В прессъобщение от 20 декември 2006 г. обаче генералният директор на Ryanair обявява:

„Ryanair потвърждава отново намерението си да придобие Aer Lingus и ще продължи този процес до — това, което според нас ще бъде — успешното приключване на фаза II от разследването."

13 На 3 април 2007 г. Комисията изпраща на Ryanair изложение на възраженията в съответствие с член 18 от Регламента за концентрациите. В параграф 7 от това изложение нотифицираната концентрация се описва по начин, идентичен на този в решението за започване на процедура по задълбочено разглеждане.

14 В отговора си от 17 април 2007 г. на изложението на възраженията Ryanair посочва, че поема задължение към Комисията да не упражнява правото на глас, свързано с неговите акции Aer Lingus, преди края на процедурата по задълбочено разглеждане, като същевременно отбелязва, че във всеки случай тези акции не му позволяват да контролира Aer Lingus.

15 На 27 юни 2007 г. по реда на член 8, параграф 3 от Регламента за концентрациите Комисията обявява, че нотифицираната концентрация е несъвместима с общия пазар (решение C (2007)3104, преписка COMP/M.4439 — Ryanair/Aer Lingus, наричано по-нататък „решението Ryanair“). Това решение е предмет на дело Ryanair/Комисия, T-342/07, в което Aer Lingus встъпва в подкрепа на Комисията.

16 Съображение 12 от решението Ryanair е формулирано, както следва:

„Тъй като Ryanair придобива първите 19 % от акционерния капитал на Aer Lingus в период, по-кратък от десет дни преди обявяването на [ПТ], и допълнителните 6 % малко след това, както и предвид обясненията на Ryanair относно икономическата цел, която то преследва към момента, в който осъществява тези операции, се счита, че цялата операция, която включва придобиването на акции преди и след периода на [ПТ], както и самия [ПТ], представляват една-единствена концентрация по смисъла на член 3 от Регламента за концентрациите.“

Кореспонденция между Aer Lingus и Комисията по време на процедурата по разглеждане на концентрацията

17 В хода на процедурата по разглеждане на концентрацията Aer Lingus представя на Комисията няколко становища относно дяловото участие на Ryanair в неговия капитал.

18 Още със започването на процедурата по предварително разглеждане Aer Lingus иска от Комисията да приеме дяловото участие на Ryanair и обявения от него ПТ за една-единствена концентрация. Вследствие на решението за започване на процедурата по задълбочено разглеждане, в хода на която Комисията приема тези два елемента като част от една-единствена концентрация, Aer Lingus иска от Комисията с писмо от 25 януари 2007 г., след това с писмо от 7 юни 2007 г., да нареди на Ryanair да се освободи от своето дялово участие в неговия капитал и тя да приеме необходимите временни мерки по член 8, параграфи 4 и 5 от Регламента за концентрациите. При условията на евентуалност, ако Комисията не се счита за компетентна да предприеме действия съгласно тези разпоредби, Aer Lingus иска тя да обяви, че националните органи по конкуренция не са възпрепятствани по силата на член 21, параграф 3 от Регламента за концентрациите да упражняват правомощията си относно това дялово участие.

19 На 27 юни 2007 г., в деня на приемането на решението Ryanair, генерална дирекция (ГД) „Конкуренция“ на Комисията пише на Aer Lingus, за да му посочи, че нейните служби не са компетентни да наредят на Ryanair да се освободи от своето миноритарно дялово участие или да вземе други мерки, имащи за цел да се възстанови положението преди извършване на концентрацията, съгласно член 8, параграфи 4 и 5 от Регламента за концентрациите. ГД „Конкуренция“ допълва, че тази позиция не възпрепятства правомощията на държавите членки относно евентуалното прилагане на тяхното право в областта на конкуренцията към придобиването от Ryanair на миноритарно дялово участие в Aer Lingus.

Кореспонденция между Aer Lingus и Комисията вследствие на решението Ryanair, покана за действие на основание член 232 ЕО и обжалваното решение

20 Решението Ryanair, с което се забранява извършването на операцията Ryanair/Aer Lingus, не съдържа каквато и да е мярка относно дяловото участие от 25,17 % на Ryanair в капитала на Aer Lingus.

21 На 12 юли 2007 г. Aer Lingus изпраща меморандум на Комисията, на Irish Competition Authority (Ирландски орган по конкуренция), на Office for Fair Trading на Обединеното кралство (Служба за честна търговия) и на германския Bundeskartellamt (Федерален орган, компетентен в областта на конкуренцията), с който приканва тези органи да приемат обща позиция относно компетентния орган по въпросите на това дялово участие. Според жалбоподателя адресат на този меморандум са Office for Fair Trading и Bundeskartellamt, доколкото на основание на националните разпоредби за контрола върху концентрациите тези органи са компетентни по въпросите на миноритарните дялови участия, и Irish Competition Authority, доколкото двете разглеждани дружества са ирландски и най-засегнатите от концентрацията потребители ще бъдат тези, които пребивават в Ирландия.

22 С писмо от 3 август 2007 г. службите на Комисията повтарят позицията си, че те не са компетентни да задължат Ryanair да се освободи от своето дялово участие, но че това не възпрепятства държавите членки да приложат собственото си законодателство в областта на конкуренцията.

23 На 17 август 2007 г. Aer Lingus изпраща писмо на члена на Комисията, който отговаря по въпросите на конкуренцията, като на основание член 232 ЕО

поканва Комисията да действа, като започне процедура по член 8, параграф 4 от Регламента за концентрациите и като предприеме временни мерки по член 8, параграф 5 от посочения регламент или като посочи официално, че тя не е компетентна да го направи. Освен това Aer Lingus иска Комисията да вземе позиция относно тълкуването, което следва да се даде на член 21 от Регламента за концентрациите във връзка с дяловото участие от 25,17 % на Ryanair в неговия капитал.

24 На 11 октомври 2007 г. Aer Lingus получава отговора на Комисията (наричан понататък „обжалваното решение“).

25 От една страна Комисията отхвърля искането на Aer Lingus да започне процедура срещу Ryanair на основание член 8, параграф 4 от Регламента за концентрациите. На първо място, тя напомня, че от член 3, параграфи 1 и 2 от Регламента за концентрациите е видно, че дадена концентрация е извършена едва когато едно предприятие придобие контрола върху друго, т.е. възможността да упражнява решаващо влияние по отношение на последното (параграф 8 от обжалваното решение). Комисията подчертава също, че от член 8, параграф 4 от посочения регламент е видно, че ако тя установи, че дадена концентрация е вече извършена и че е обявена за несъвместима с общия пазар, тя може да изиска от засегнатите предприятия да развалят концентрацията, по-специално чрез прехвърляне на всички придобити акции или активи, за да бъде възстановено положението преди извършване на концентрацията. Тя напомня, че може също да нареди друга подходяща мярка, за да гарантира, че засегнатите предприятия развалят концентрацията или предприемат мерки за възстановяване на положението преди извършването на концентрацията (параграф 9).

26 По-нататък Комисията прилага тези разпоредби към конкретния случай, като в параграфи 10 и 11 от обжалваното решение прави извода, че нотифицираната концентрация не е извършена и оспореното дялово участие не предоставя на Ryanair контрол върху Aer Lingus. Тези параграфи имат следното съдържание:

„10. Комисията счита, че разглежданата в настоящия случай концентрация не е извършена. Ryanair не е придобило контрола върху Aer Lingus и решението [Ryanair] изключва възможността то да го направи по-късно в рамките на нотифицираната операция. Следователно извършените операции в хода на започнатата пред Комисията процедура не могат да се считат за част от извършена концентрация.

11. В това отношение следва да се подчертае, че едно миноритарно дялово участие от 25,17 % не предоставя на Ryanair, предвид фактическите и правните обстоятелства, контрола върху Aer Lingus по смисъла на член 3, параграф 2 от Регламента за концентрациите. Макар при определени обстоятелства едно миноритарно дялово участие да може да доведе до упражняването на контрол, Комисията не разполага с никакви данни, сочещи, че в конкретния случай тези обстоятелства са налице. Всъщност според информацията, с която Комисията разполага, правата на Ryanair като миноритарен акционер (по-специално правото да се противопостави на тъй наречените „специални“ решения съгласно ирландското законодателство в областта на дружествата) са изключително свързани с правата за защита на миноритарните акционери. Тези права обаче не предоставят контрол по смисъла на член 3, параграф 2 от Регламента за концентрациите. Освен това самото Aer Lingus изглежда не приема, че това миноритарно дялово участие може да доведе до контролирането му от Ryanair и не предоставя на Комисията доказателства, които могат да насочат към съществуването на такъв контрол.“

27 Впрочем в параграфи 12 и 13 от обжалваното решение Комисията отхвърля предложения от Aer Lingus анализ, съгласно който миноритарното дялово участие на Ryanair в неговия капитал представлява частично извършване на

концентрацията, обявена от Комисията за несъвместима с общия пазар, която трябва да бъде прекратена съгласно член 8, параграф 4 от Регламента за концентрациите:

„12. Предложеното тълкуване на придобиването на миноритарно дялово участие като „частично извършване“, попадащо в обхвата на член 8, параграф 4 от Регламента за концентрациите, трудно може да се съгласува с текста на тази разпоредба, която ясно се позовава на концентрация, която „е била вече извършена“. Предвид това, че определящият елемент на дадена концентрация по смисъла на Регламента за концентрациите — в случая придобиването на контрол — не е налице, не е възможно в настоящия случай да се говори за концентрация, която „е била вече извършена“, и следователно страните не могат да бъдат задължени да „развалят концентрацията“. Компетентността на Комисията се ограничава до положенията, при които придобиващото дружество получава контрола върху целевото дружество. Решенията на основание член 8, параграф 4 от Регламента за концентрациите имат за цел да отстранят отрицателните последици върху конкуренцията, които могат да настъпят в резултат на дадена концентрация, както тя е определена в член 3 от този регламент. В настоящия случай такива отрицателни последици не могат да възникнат, тъй като Ryanair не е придобило и не може да придобие контрола върху Aer Lingus в рамките на предвидената концентрация.

13. В това отношение положението по тази преписка ясно се различава от това, което е налице при по-ранните преписки, по които се прилага член 8, параграф 4 от Регламента за концентрациите, като преписка Tetra Laval/Sidel или преписка Schneider/Legrand, по които ПТ е бил вече изцяло осъществен и придобиващото дружество е получило контрол върху целевото дружество.“

28 Доколкото член 8, параграф 5 от Регламента за концентрациите използва същия израз като член 8, параграф 4, за да установи положенията, при които Комисията може да действа, и като се има предвид обстоятелството, че в настоящия

случай не е имало извършване на концентрацията, по същите съображения Комисията отхвърля искането на Aer Lingus да предприеме временни мерки съгласно член 8, параграф 5 от посочения регламент (параграфи 15—17 от обжалваното решение).

29 От друга страна, що се отнася до искането за тълкуване на член 21 от Регламента за концентрациите, във връзка с дяловото участие от 25,17 % на Ryanair в капитала на Aer Lingus, Комисията посочва, че параграф 3 от тази разпоредба само налага задължение за държавите членки и не й предоставя конкретно право или правомощие. Ето защо Комисията счита, че не е оправомощена да даде задължително тълкуване на разпоредба, адресати на която са държавите членки, и че не е в състояние да отговори на направеното от Aer Lingus искане за тълкуване (параграфи 20—25 и параграф 26, последно изречение от обжалваното решение).

30 Комисията посочва също, че ако държава членка не спазва член 21, параграф 3 от Регламента за концентрациите, тя винаги разполага с правомощието да започне срещу посочената държава процедура за установяване на нарушение по реда на член 226 ЕО (параграф 21 от обжалваното решение). Освен това, ако Aer Lingus считал, че национален орган по конкуренция е длъжен да действа относно притежаваното от Ryanair миноритарно дялово участие в съответствие с приложимото в областта на конкуренцията национално законодателство, то можело да отнесе този случай пред този орган и/или пред компетентния съд. Ако национален съд преценял, че за да постанови своето решение е необходимо тълкуване на член 21, параграф 3, тогава този съд можел да поиска Съдът да се произнесе по преюдициално запитване в съответствие с член 234 ЕО, за да изясни тълкуването на тази разпоредба и да гарантира еднакво тълкуване на разглежданото общностно право (параграф 23 от обжалваното решение).

Производство и искания на страните

31 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 19 ноември 2007 г. съгласно член 230, четвърта алинея ЕО, жалбоподателят иска отмяната на обжалваното решение.

32 С отделен акт, депозиран същия ден, жалбоподателят подава съгласно член 242 ЕО и молба за допускане на обезпечение, която има за цел приемане на временни мерки, както и спиране на изпълнението на обжалваното решение.

33 С определение от 18 март 2008 г. по дело Aer Lingus Group/Комисия (T-411/07 R, Сборник, стр. II-411) председателят на Общия съд отхвърля молбата за постановяване на временни мерки и за спиране на изпълнението.

34 С отделен акт, депозиран в секретариата на Общия съд на 19 ноември 2007 г., жалбоподателят подава съгласно член 76а от Процедурния правилник на Общия съд и искане за произнасяне по реда на бързото производство. С писмо от 5 декември 2007 г. Комисията представя становището си по това искане.

35 С решение от 11 декември 2007 г. Общият съд (трети състав) отхвърля искането за произнасяне по реда на бързото производство.

36 С определение от 23 май 2008 г. председателят на трети състав на Общия съд допуска Ryanair да встъпи в спора в подкрепа на исканията на Комисията.

37 С факс, постъпил в секретариата на Общия съд на 4 август 2008 г., Ryanair посочва, че счита представеното от Комисията становище за достатъчно и че следователно се отказва от депозирането на становище при встъпване. Този факс съдържа исканията му по спора.

38 Въз основа на доклада на съдията докладчик Общият съд (трети състав) решава да започне устната фаза на производството.

39 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 7 юли 2009 г.

40 Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение;

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

41 Комисията моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата като неоснователна, що се отнася до нейния отказ да започне процедура на основание член 8, параграф 4 от Регламента за концентрациите, и да предприеме временни мерки съгласно член 8, параграф 5 от същия регламент;

— да обяви за недопустима или при условията на евентуалност да отхвърли жалбата като неоснователна, що се отнася до нейния отказ да даде тълкуване на член 21, параграф 3 от Регламента за концентрациите;

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

42 Ryanair моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата;

— да осъди жалбоподателя да заплати свързаните с встъпването съдебни разноски.

От правна страна

43 Жалбоподателят посочва две правни основания в подкрепа на жалбата си: първото правно основание е изведено от нарушението на член 8, параграфи 4 и 5 от Регламента за концентрациите, а второто правно основание е изведено от нарушението на член 21, параграф 3 от същия регламент. Доколкото второто правно основание е представено от жалбоподателя по начин, тясно свързващ го с първото правно основание, което се потвърждава в хода на съдебното заседание, по време на което жалбоподателят посочва, че второто правно основание може да се разглежда като част от първото правно основание, Общият съд ще разгледа тези две правни основания заедно.

Доводи на страните

44 Що се отнася до първото правно основание, изведено от нарушението на член 8, параграфи 4 и 5 от Регламента за концентрациите, жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила тези разпоредби в обжалваното решение, като е приела — вследствие на решението Ryanair, с което се забранява извършването на предвидената концентрация — че не е компетентна да задължи Ryanair да се освободи от миноритарното си дялово участие в неговия капитал, да предприеме подходящи мерки, за да възстанови положението преди концентрацията, или да предприеме временни мерки.

45 На първо място, жалбоподателят оспорва твърдението, съдържащо се в параграф 12 от обжалваното решение, че: „в рамките на предвидената концентрация не могат да възникнат отрицателни последици [за конкуренцията], тъй като Ryanair не е придобило и не може да придобие контрола върху Aer Lingus“. Напротив, дяловото участие на Ryanair имало значителни отрицателни последици за конкуренцията и ако при такива обстоятелства Комисията не е компетентна

съгласно член 8, параграфи 4 и 5 от Регламента за концентрациите да отстрани тези последици, този регламент и компетентността на Комисията да гарантира „ненарушаване на конкуренцията“ представляват сериозна празнота.

46 С оглед на значителния брой отрицателни последици за конкуренцията, до които водело дяловото участие на Ryanair в неговия капитал, жалбоподателят изтъква следните фактически обстоятелства: Ryanair е използвало дяловото си участие, за да поиска достъп до конфиденциалните стратегически планове и до търговските тайни на Aer Lingus; Ryanair блокирало приемането на специално решение за увеличаването на капитала му и изискало свикването на две извънредни общи събрания за преразглеждане на приети от него стратегически решения. Освен това Ryanair използвало качеството си на акционер, за да води кампания срещу неговото управление и да заплашва неговите директори с подаване на жалба за нарушаване на законоустановените им задължения по отношение на него. Тези обстоятелства отслабили позицията на Aer Lingus като ефективен конкурент на Ryanair.

47 От икономическа гледна точка този вид миноритарни дялови участия между конкуренти в дуополно положение неминуемо нарушавали конкуренцията. Ryanair имал по-малък стимул да се конкурира с Aer Lingus, защото като акционер то би искало да запази стойността на своето дялово участие и да гарантира рентабилността на Aer Lingus. Такова дялово участие променяло интереса на страните, като насърчавало увеличаването на цените и негласните договорености, което щяло да наруши конкуренцията. Борсовата и финансовата привлекателност на Aer Lingus също щяла да бъде намалена поради дяловото участие на Ryanair.

48 Оспореното от Aer Lingus твърдение също противоречало на по-ранната практика на Комисията, закрепена в Решение 2004/103/ЕО от 30 януари 2002 година за установяване на мерки за възстановяване на ефективната конкуренция съгласно член 8, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 4064/89 на Съвета от 21 декември 1989 година относно контрола върху концентрациите между предприятия

(преписка COMP/M.2416 — Tetra Laval/Sidel) (ОВ L 38, 2004 г., стр. 1, наричано по-нататък „решението Tetra Laval“), в което Комисията приема, че на Tetra Laval не трябва да се разрешава да запази дяловото участие в Sidel, както и в Решение 2004/276/ЕО от 30 януари 2002 година, с което се изисква разделяне на предприятията въз основа на член 8, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 4064/89 на Съвета (преписка COMP/M.2283 — Schneider/Legrand) (ОВ L 101, 2004 г., стр. 134, наричано по-нататък „решението Schneider“), в което Комисията приема, че дялово участие под 5 % на Schneider в капитала на Legrand не води до отрицателни последици за конкуренцията. По този въпрос жалбоподателят оспорва твърдението на Комисията в параграф 13 от обжалваното решение, че положението по настоящото дело се различава от положенията, довели до преписки Tetra Laval и Schneider, по които ПТ е бил вече напълно проведен и придобиващото дружество е получило контрол върху целевото дружество. Това разграничаване не било релевантно за преценката на съдържащото се в параграф 12 от това решение твърдение, че „при липсата на контрол“ нямало отрицателни последици за конкуренцията. По преписки Tetra Laval и Schneider Комисията приела точно обратната гледна точка, а именно, че макар релевантните дялови участия да са намалени до степен, която не позволява да се упражнява „контрол“, едно миноритарно дялово участие все пак щяло да има за последица неприемливо нарушение на конкуренцията. Освен това разглежданата тук концентрация оставала потенциална концентрация. Без значение било дали провеждането на ПТ е отменено или не, щом като Ryanair запазва и продължава да поддържа намерението си да придобие Aer Lingus. Разлики между националните законодателства, приложими за ПТ, не можели да бъдат изтъкнати, за да се обоснове, че едно придобиващо дружество може да запази миноритарно дялово участие, докато друго ще бъде задължено да го прехвърли. Влиянието върху конкуренцията щяло да бъде едно и също и в двата случая. Приемането на решението Ryanair не можело по настоящото дело да доведе до лишаване на Комисията от нейната компетентност да разгледа нарушението на конкуренцията, следващо от една част от забранената от нея концентрация.

49 Жалбоподателят се позовава също на практиката на United Kingdom Competition Commission (Комисията по конкуренцията на Обединеното кралство), която през октомври 2007 г. временно приема, че придобиването от BSkyB на 17,9 % от акциите на ITV можело съществено да намали конкуренцията поради

отпадането на съперничеството между тези две дружества и възможността на BSkyB конкретно да влияе върху управлението на ITV.

50 На второ място, жалбоподателят поддържа, че член 8, параграф 4 от Регламента за концентрациите трябва да се тълкува в смисъл, че той се прилага към дяловото участие на Ryanair, придобито въз основа на забранена концентрация. Същите разсъждения се прилагали mutatis mutandis по отношение на компетентността на Комисията да предприеме временни мерки съгласно член 8, параграф 5, буква в) от посочения регламент.

51 Първо, на Регламента за концентрациите трябвало да се даде телеологично тълкуване. При избора между две възможни тълкувания на Регламента Съдът и Общият съд били посочили, че стеснителното тълкуване лишавало Регламента за концентрациите от неговото полезно действие, докато разширителното съответствало на текста му, макар и да не било изрично установено в него. Тълкуването на член 8, параграфи 4 и 5 от Регламента за концентрациите, което Комисията дава в обжалваното решение, противоречало на целта му да се гарантира система за ненарушаване на конкуренцията в съответствие с член 3, буква ж) ЕО. Възприетият от Комисията подход лишавал Съюза от едно средство за правна защита при нарушаване на конкуренцията, породено от миноритарното дялово участие на Ryanair, макар и това дялово участие да е придобито в рамките на забранена концентрация.

52 Що се отнася до искането за прилагане на член 8, параграф 4 от Регламента за концентрациите, който изисква концентрация, която „е била вече извършена“ и която „е била обявена за несъвместима с общия пазар“, жалбоподателят подчертава, че Комисията е приела изцяло буквално тълкуване на тази разпоредба, посочвайки в параграф 10 от обжалваното решение, че „разглежданата в настоящото дело концентрация не е извършена“ и че „по тази причина осъществените

операции в хода на започнатата пред Комисията процедура не могат да се разглеждат като част от извършена концентрация“. Това тълкуване било неправилно, тъй като Комисията счита, че „операциите“, които трябва да се разгледат в обжалваното решение, са различни от разглежданата в съображение 12 от решението Ryanair концентрация (вж. точка 16 по-горе). Това тълкуване било също неправилно поради приравняването от Комисията на думата „извършена“, използвана в член 8, параграф 4, буква а) от Регламента за концентрациите, към думите „придобива контрол“ по смисъла на член 3, параграф 2 от посочения регламент. За жалбоподателя е очевидно, че концентрацията по настоящото дело е извършена чрез операции, които са част от забранената концентрация и които са позволили на Ryanair да придобие (и все още да притежава) повече от 25 % от капитала на Aer Lingus. Обстоятелството, че концентрацията не е била напълно доведена докрай, тъй като Комисията я е предотвратила, не означавало, че концентрацията не е била извършена, макар и частично, чрез операциите, посочени в съображение 12 от решението Ryanair. В това отношение твърдението на Комисията в параграф 12 от обжалваното решение, че понятието за „частично извършена“ концентрация не се подкрепяло от текста на член 8, параграф 4, било правилно, но малко полезно, тъй като текстът на тази разпоредба не позволявал също да се изисква пълно извършване в смисъл на придобиване на контрол. Според жалбоподателя ръководният принцип на член 8, параграф 4 от Регламента за концентрациите не е придобиването на контрол, а необходимостта да се възстанови statu quo ante, като се отменят операциите, които са част от забранената концентрация.

53 Един последователен подход по отношение на понятието „извършване“ трябвало също да доведе до разглеждането на смисъла на тази дума от гледна точка на член 7, параграф 1 от Регламента за концентрациите, който гласи, че концентрация с общностно измерение не се „извършва“, преди да бъде нотифицирана или преди да бъде обявена за съвместима с общия пазар. Разглеждането на практиката на Комисията по този въпрос позволявало да се установи, че според нея тази разпоредба позволява да се предотврати частичното извършване на концентрации, включително сделките, които могат да доведат до прехвърляне на контрол. В конкретния случай Ryanair поема спрямо Комисията задължение, че спира да упражнява правото си на глас, свързано с дяловото му участие в капитала на Aer Lingus, макар и упражняването на това право да не съответства

на упражняването на контрол. Следователно тук действително ставало въпрос да се избегнат възможните отрицателни последици за конкуренцията.

54 Жалбоподателят поддържа също, че без да е необходимо да се преценяват текстовете на различните езици на Регламента за концентрациите, понятието „извършване на концентрация“, използвано в член 8, параграфи 4 и 5 и в член 7, може да има три значения: пълно извършване на концентрацията, частично извършване на цялата концентрация или пълно извършване на част от концентрацията. Тази неяснота изпъквала по настоящото дело, в което Комисията забранила концентрация, определена като съдържаща две части (придобиване на акции на пазара и ПТ), от която само първата част била извършена.

55 Що се отнася до второто правно основание, изведено от нарушение на член 21, параграф 3 от Регламента за концентрациите, жалбоподателят твърди, че неправилните изводи на Комисията относно прилагането на член 8, параграфи 4 и 5 от посочения регламент водят до грешка в тълкуването на тази разпоредба. Всъщност, ако се окаже, че Комисията е компетентна да предприеме мерки за оттегляне на вложенията в притежаваното от Ryanair дялово участие, в този случай националните органи по конкуренция нямали да имат каквато и да е компетентност в това отношение съгласно член 21, параграф 3. Този подход подкрепял принципа „обслужване на едно гише“. Ако този подход би бил правилният, това означавало, че в обжалваното решение Комисията е нарушила член 21, параграф 3 от Регламента за концентрациите, като не е посочила по недвусмислен начин, че тази разпоредба възпрепятства намесата на националните органи по конкуренция и като по този начин оставя възможността за такава намеса. Това нарушение било още по-сериозно, като се има предвид, че съответните национални органи били дали противоречиви становища. Съгласуваното тълкуване на член 8, параграфи 4 и 5 от същия регламент изключвало всяко тълкуване на член 21, параграф 3, което би възпрепятствало държавите членки да прилагат националното си право по отношение на дяловото участие на Ryanair, след като това дялово участие е отделено от ПТ, и което би лишило също Комисията от компетентността да разгледа това дялово участие съгласно член 8, параграф 4 Регламента за концентрациите. В противен случай дяловото

участие на Ryanair щяло да се ползва от правен имунитет както по отношение на Европейския съюз, така и по отношение на държавите членки.

56 Комисията оспорва тези доводи. Тя по-специално подчертава, че Регламентът за концентрациите се прилага само за „концентрациите", които отговарят на определението, записано в член 3 от Регламента за концентрациите. В този контекст, тъй като придобиването на миноритарно дялово участие не предоставяло само по себе си „контрол", то не представлявало „концентрация" съгласно Регламента за концентрациите. Комисията също посочва, че член 21, параграф 3 не ѝ предоставя особени задължения или правомощия и че следователно тя не е оправомощена да даде тълкуване на тази разпоредба, когато е поканена да действа в съответствие с член 232 ЕО.

Съображения на Общия съд

57 В поканата си за действие, както и в настоящата жалба, Aer Lingus поддържа по същество, че дяловото участие на Ryanair в неговия капитал, придобито преди или по време на ПТ, представлява частично извършване на концентрацията, обявена от Комисията за несъвместима. Следователно, за да се възстановят условията на ефективна конкуренция, Комисията трябвало да изиска разпореждането с всички придобити от Ryanair акции съгласно член 8, параграф 4 от Регламента за концентрациите (вж. точки 8, 23, 44 и сл. по-горе).

58 В обжалваното решение Комисията отхвърля искането за започване на процедура срещу Ryanair на основание член 8, параграф 4 от Регламента за концентрациите, като счита, че нотифицираната от това предприятие концентрация не е извършена и че оспореното дялово участие не предоставя контрол на Ryanair върху Aer Lingus. Комисията счита също, че поради липсата на извършена концентрация по смисъла, определен в Регламента за концентрациите, предложеното от жалбоподателя тълкуване превишава границите на нейната компетентност (вж. точки 25—27 по-горе).

59 За да се прецени законосъобразността на обжалваното решение с оглед на признатото на Комисията правомощие да нареди на предприятие да развали дадена концентрация, по-специално чрез прехвърлянето на всички придобити в друго предприятие акции, важно е отправна точка да бъде релевантният момент, определен в член 8, параграф 4 от Регламента за концентрациите, който има предвид „концентрация“, която „е била вече извършена“ и която „е била обявена за несъвместима с общия пазар“ (вж. точка 2 по-горе).

60 В това отношение обжалваното решение действително е прието в момент, в който Комисията е обявила нотифицираната от Ryanair концентрация за несъвместима с общия пазар. Тъй като Комисията не е разрешила въпроса за миноритарното дялово участие на Ryanair в капитала на Aer Lingus в решението Ryanair, с което се установява несъвместимостта на нотифицираната концентрация съгласно член 8, параграф 3 от Регламента за концентрациите, тя можела да го направи в отделно решение, прието на основание член 8, параграф 4, in fine от посочения регламент.

61 Както това правилно е посочено в обжалваното решение обаче, другото условие, предвидено в член 8, параграф 4 от Регламента за концентрациите, не е налице, доколкото нотифицираната концентрация не е извършена. В настоящия

случай от момента на приемането на решението за несъвместимост с общия пазар Ryanair не разполага, както от правна, така и от фактическа гледна точка, с възможността да контролира Aer Lingus или да упражнява решаващо влияние по отношение на това предприятие.

62 От юридическа гледна точка използваното в Регламента за концентрациите понятие за концентрация е важно, тъй като то установява компетентността на Комисията съгласно този регламент. Всъщност Регламентът за концентрациите се прилага към всички концентрации с общностно измерение (член 1, параграф 1). Понятието за концентрация е определено в член 3 от посочения регламент. Според споменатия член 3, параграф 1 е налице концентрация, когато е налице трайна промяна в контрола в резултат например на сливането на две преди това независими предприятия или придобиването от едно предприятие на контрола върху друго. Член 3, параграф 2 уточнява, че посоченият контрол се придобива посредством права, договори или по друг начин, които предоставят възможността за упражняване на решаващо влияние по отношение на съответното предприятие.

63 По този начин всяка операция или съвкупност от операции, които осъществяват „трайна промяна в контрола“, като предоставят „възможността за упражняване на решаващо влияние по отношение на съответното предприятие“, е концентрация, която се счита за извършена по смисъла на Регламента за концентрациите. Общата характеристика за тези концентрации е следната: там, където преди операцията са били налице две отделни предприятия за дадена икономическа дейност, след тази операция е налице само едно предприятие Следователно, като се остави настрана хипотезата на сливане, при която едното от двете предприятия престава да съществува, Комисията трябва да определи дали извършването на концентрацията води до предоставяне на едното от съответните предприятия на правомощие за контрол върху другото, правомощие, което то по-рано не е притежавало. Това правомощие за контрол се изразява във възможността за упражняване на решаващо влияние по отношение на дадено предприятие, по-специално когато предприятието, притежаващо това правомощие, може да му наложи избор, свързан със стратегически решения.

64 От изложеното по-горе следва, че придобиването на дялово участие, което не предоставя само по себе си контрол по смисъла, определен в член 3 от Регламента за концентрациите, не представлява концентрация, която се счита за извършена, за целите на този регламент. По този въпрос правото на Съюза се различава от правото на някои държави членки, чиито национални органи са оправомощени от разпоредбите на вътрешното право относно контрола на концентрациите да предприемат действия във връзка с миноритарни дялови участия в по-широк смисъл (вж. точки 21 и 49 по-горе).

65 Противно на твърдяното от жалбоподателя понятието за концентрация не може да бъде разпростирано върху случаи, в които при липсата на придобиването на контрол разглежданото дялово участие не предоставя само по себе си възможността за упражняване на решаващо влияние по отношение на дадено предприятие, но в по-широк смисъл се вписва в рамките на нотифицирана концентрация, която е разгледана от Комисията и след разглеждането е обявена за несъвместима с общия пазар, без да има промяна в контрола в посочения по-горе смисъл.

66 Такова правомощие не е предоставено на Комисията съгласно Регламента за концентрациите. Съгласно самия текст на член 8, параграф 4 от посочения регламент правомощието да се нареди прехвърляне на всички акции, придобити от едно предприятие в друго, съществува само за „да бъде възстановено положението преди извършване на концентрацията“. Без придобиването на контрол Комисията не разполага с правомощието да развали посочената концентрация. Ако законодателят е искал да предостави на Комисията по-широка компетентност от закрепената в Регламента за концентрациите, той е щял да предвиди разпоредба в този смисъл.

67 От фактическа гледна точка не се оспорва, че дяловото участие на Ryanair в капитала на Aer Lingus не предоставя в настоящия случай на Ryanair възможността да „контролира“ Aer Lingus. Освен данните, изложени в параграфи 10 и 11 от обжалваното решение, Aer Lingus посочва, че „приема направеното в параграф 11 от обжалваното решение предположение, че към 27 юни 2007 г. Ryanair

не упражнява „контрол“ по смисъла на член 3, параграф 2 от Регламента за концентрациите“. Освен това Aer Lingus не твърди, че притежаваното от Ryanair дялово участие от 29,3 % в неговия капитал от август 2007 г. предоставя на последното контрол върху дружеството, а само посочва, че това дялово участие му дава „значителна възможност за намеса в управлението му и търговската му стратегия“.

68 Освен това в отговор на доводите на жалбоподателя относно твърдените отрицателни последици за конкуренцията следва да се посочи, че Комисията правилно отхвърля в обжалваното решение, че тези последици могат да бъдат приравнени конкретно на форма на контрол по настоящата преписка (параграф 11 от обжалваното решение). В това отношение следва общо да се подчертае, че Регламентът за концентрациите няма за цел да защити дружествата от търговски спорове между тях и акционерите им или да премахне всяка несигурност относно одобрението на важни решения от последните. Ако управлението на Aer Lingus счита, че поведението на Ryanair като акционер представлява злоупотреба или е незаконосъобразно, то има възможност да отнесе делото пред компетентните национални юрисдикции или органи.

69 Във всеки случай, макар да е вярно, че изтъкнатите от жалбоподателя фактически обстоятелства имат за цел да посочат, че отношенията между управлението му и Ryanair са обтегнати и че мненията им се различават по определен брой въпроси, те не доказват — както се изисква, за да може Комисията да реши да приложи член 8, параграф 4 от Регламента за концентрациите — съществуването на възможност да се упражнява решаващо влияние по отношение на това предприятие.

70 Така що се отнася до твърдението, че Ryanair е използвало дяловото си участие, за да поиска достъп до конфиденциалните стратегически планове и до търговските тайни на Aer Lingus, единственото доказателство, представено в подкрепа на това твърдение, е писмо, в което Ryanair моли главно да бъде проведено събрание с управителите на Aer Lingus. Жалбата не съдържа каквото и да е доказателство, че по време на такова събрание действително е била разменена

поверителна информация. Във всеки случай такава размяна на сведения не е пряка последица от миноритарното дялово участие, а е свързана с последващото поведение на двете дружества, което евентуално може да бъде разгледано от гледна точка на член 81 ЕО.

71 Освен това, що се отнася до твърдението, че Ryanair гласувало срещу едно специално решение, което трябвало да позволи на съвета на директорите да емитира акции, без да е необходимо преди това да ги предлага на съществуващите акционери, както обикновено предвижда дружественото право, от бележките на главния изпълнителен директор на жалбоподателя, представени чрез вестник *The Irish Times* от 7 юли 2007 г. в статия, озаглавена „Ryanair възпрепятства опита на Aer Lingus да намали дяловото му участие“, и посочени от Комисията, без да бъдат оспорени от жалбоподателя, е видно, че неуспехът на това решение не е имал значително влияние върху дружеството.

72 Що се отнася до твърдението, че Ryanair е поискало свикването на две извънредни общи събрания за преразглеждане на приети от Aer Lingus стратегически решения, Комисията посочва, без това да бъде оспорено от жалбоподателя, че съветът на директорите на Aer Lingus е отхвърлил тези две искания и че предвидените решения са приложени въпреки възражението на Ryanair. Този пример илюстрира обстоятелството, че противно на твърдяното от жалбоподателя Ryanair не е в състояние да му наложи волята си.

73 Що се отнася до твърдението, че Ryanair е водило кампания срещу управлението на Aer Lingus, то следва да се разбира като ново препращане към исканите от Ryanair две извънредни общи събрания, както и към свързаната с тях кореспонденция и публични изявления. Както подчертава Комисията в писменото си становище, Aer Lingus е отхвърлило тези две искания и е приложило решението си, както е било предвидено. Макар да се оказва, че Ryanair е смутило управлението

на Aer Lingus за няколко седмици, това не доказва обаче съществуването на възможност да упражнява решаващо влияние по отношение на това предприятие по смисъла на Регламента за концентрациите.

74 В отговор на твърдението, че притежаването на миноритарно дялово участие в дадено конкурентно предприятие в дуополно положение неминуемо нарушавало конкуренцията, тъй като дружеството, което разполага с такова участие, имало по-малко стимул да се конкурира с дружество, за чиято рентабилност е заинтересовано, следва да се посочи, че такова твърдение не отговаря на фактите. В това отношение Комисията посочва, без това да бъде оспорено от жалбоподателя, че след като е придобило участието си в Aer Lingus, Ryanair е навлязло по четири линии, които преди това са били обслужвани изключително от Aer Lingus, и е увеличило честотата на полетите си по шест други линии, по които то се конкурира с Aer Lingus (вж. прессъобщение на Rynair, озаглавено „Ryanair обявява шест нови линии от Дъблин", от 15 август 2007 г. и „Нова линия — тридесет и първа — от летището в Shannon и три нови линии от Дъблин" от 25 октомври 2007 г.). Във всеки случай това теоретично твърдение не е достатъчно, за да се характеризира като такава една форма на контрол на Ryanair върху Aer Lingus, с която да се обоснове оттеглянето на неговите вложения в оспореното в настоящия случай миноритарно дялово участие.

75 Същото се отнася и за твърдението, че дяловото участие на Ryanair имало имуществени последици за акциите на Aer Lingus, правейки ги по-малко интересни за последното предприятие. Всъщност от гледна точка на принципите борсовата и финансовата привлекателност на Aer Lingus не се основава само на миноритарното дялово участие на Ryanair, а трябва да се вземе предвид целият капитал на това предприятие, в който могат да имат дялово участие и други значителни акционери. Освен това, дори да се предположи, че дяловото участие на Ryanair може да се отрази на тази привлекателност, то не е достатъчно, за да се докаже съществуването на контрол в изисквания от Регламента за концентрациите смисъл.

76 Да се приеме, че Комисията може да нареди оттегляне на вложения в миноритарно дялово участие поради единствения мотив, че то представлява теоретичен риск в икономически план при наличието на дуопол или е неблагоприятно за привлекателността на акциите на едно от предприятията, съставящи този дуопол, би надхвърлило предоставените на Комисията правомощия за целите на контрола върху концентрациите.

77 Що се отнася до по-ранната практика на Комисията, нейното разглеждане позволява във всеки случай да се установи, че всички приети до този момент решения от Комисията на основание член 8, параграф 4 от Регламента за концентрациите се отнасят до вече извършени концентрации, при които целевото дружество е престанало да бъде независим конкурент на придобиващото го дружество. За разлика от настоящото дело, тези решения не се отнасят за приложимостта на член 8, параграф 4 към разглежданата концентрация, а само за подходящите мерки за възстановяване на конкуренцията, която е премахната от извършването на концентрацията, като тези мерки могат да варират в различните дела в зависимост от данните по конкретния случай. Следователно по-ранната практика на Комисията, що се отнася до третирането на миноритарните дялови участия съгласно член 8, параграф 4 от Регламента за концентрациите, не може да бъде успешно изтъкната, за да се поставят под въпрос определените в тази разпоредба критерии.

78 Следователно Комисията не може да бъде упрекната, че нарушава член 8, параграф 4 от Регламента за концентрациите, като приема, че в настоящия случай не е извършена каквато и да било концентрация и че следователно не разполага с компетентност, за да нареди на Ryanair да прехвърли дяловото си участие си в капитала на Aer Lingus. Само ако такова дялово участие бе позволило на Ryanair да контролира Aer Lingus, като упражнява върху него решаващо влияние от фактическа и от правна гледна точка — което не е налице в настоящия случай — такова правомощие щеше да бъде признато на Комисията съгласно Регламента за концентрациите.

79 Изложената по-горе преценка не се променя от обстоятелството, че в хода на процедурата по разглеждане Комисията е счела, че дяловото участие, придобито от Ryanair на пазара точно преди и по време на ПТ — което според нея представлявало „една-единствена концентрация“ — следва да се разглежда като попадащо в обхвата на този търг. Всъщност на този етап, а именно на етапа на процедурата по разглеждане, проблемът на Комисията не е „да бъде възстановено положението преди извършване на концентрацията“, в случай че приеме решение за несъвместимост, дори когато нотифицираната концентрация е извършена. Този проблем съществува едва от момента, в който е прието крайното решение и когато следва да се вземат предвид произтичащите от това решение последици, ако се окаже, че положението не е в съответствие с него.

80 В хода на процедурата по разглеждане Комисията по-скоро следи да предотврати положения, при които концентрацията е извършена, макар тя все още да може да бъде обявена за несъвместима с общия пазар. Това е целта на член 7 от Регламента за концентрациите, който е насочен към спазването на един от основополагащите принципи на този регламент, съгласно който концентрация с общностно измерение не може да се извърши, без преди това да бъде нотифицирана или да бъде разрешена от Комисията.

81 Всъщност член 4 от посочения регламент, озаглавен „Предварително нотифициране […]“, посочва в параграф 1 от него, че за посочените в настоящия регламент концентрации Комисията се нотифицира преди тяхното извършване и след сключването на споразумение, обявяването на публичен търг или придобиването на контролен пакет. Този принцип също е възпроизведен в член 7 от Регламента за концентрациите, озаглавен „Прекратяване на концентрации“. Съгласно член 7, параграф 1 концентрация с общностно измерение не се извършва, преди да бъде нотифицирана или преди да бъде обявена за съвместима с общия пазар. Член 7, параграф 2 посочва, че параграф 1 не препятства извършването на публичен търг или на серия от операции с ценни книжа, с които контролът по смисъла на член 3 се придобива с посредничеството на различни продавачи, при условие че Комисията е била незабавно нотифицирана за концентрацията в съответствие с член 4 и придобиващото дружество не упражнява правото на глас, което му дава съответното дялово участие или упражнява това

право единствено с цел да запази пълната стойност на своите вложения въз основа на освобождаването, предоставено от Комисията.

82 Следва да се отбележи, че задължението за спиране на извършването на концентрацията до нейното разрешаване от Комисията е предмет на автоматично освобождаване в случай на ПТ или на придобиване на контрол чрез серия от операции с ценни книжа, в които участват няколко продавачи. За да могат да се ползват от това освобождаване, заинтересованите лица трябва да нотифицират незабавно концентрацията на Комисията и да не упражняват правото на глас, което им дава това дялово участие в капитала. Както Комисията посочва в становището си, това освобождаване води до прехвърляне на риска от забраната на операцията върху придобиващото дружество. Ако след процедурата по разглеждане Комисията счита, че нотифицираната концентрация трябва да бъде забранена, придобитите за извършване на концентрацията ценни книжа трябва да бъдат прехвърлени, както показват преписки Tetra Laval и Schneider, изтъкнати в обжалваното решение и от жалбоподателя (вж. точки 27 и 48 по-горе).

83 В този контекст придобиването на дялово участие в капитала, което само по себе си не предоставя контрол по смисъла на член 3 от Регламента за концентрациите, може да попадне в приложното поле на член 7 от посочения регламент. Подходът на Комисията трябва да се разбира в смисъл, че тя използва понятието „една-единствена концентрация“, за да ограничи риска от това да изпадне в положение, при което е необходимо решението за несъвместимост да се допълни с решение за разваляне, за да се прекрати придобиването на контрол, осъществено дори преди Комисията да се произнесе по последиците за конкуренцията. Когато Комисията иска от Ryanair да не упражнява правото си на глас — което впрочем посочва, че това право не му предоставя контрол върху Aer Lingus (вж. точка 14 по-горе) — тя само иска от това предприятие да не се поставя в положение, при което то би извършило концентрация, която би довела до мярка, приета въз основа на член 8, параграфи 4 и 5, в случай на решение за несъвместимост с общия пазар.

84 Поради тези причини Комисията правилно е приела в параграфи 12 и 13 от обжалваното решение, че миноритарното дялово участие на Ryanair в капитала на Aer Lingus не може да се разглежда по настоящото дело като „частично извършване“ на дадена концентрация, която може да доведе до мярка, приета въз основа на член 8, параграфи 4 и 5, в случай на решение за несъвместимост с общия пазар.

85 При липсата на придобиването на действителен контрол от Ryanair върху Aer Lingus спорното дялово участие не може да бъде приравнено на „концентрация“, която „е била вече извършена“, макар и операцията, в която се вписва това дялово участие, да е обявена за несъвместима с общия пазар.

86 Нито един от представените от жалбоподателя доводи в неговото становище и в съдебното заседание, които по същество възпроизвеждат теорията, съдържаща се в обжалваното решение, не може да постави под въпрос изложената по-горе преценка.

87 Следователно, независимо от определението за една-единствена концентрация и от решението за несъвместимост на концентрацията с общия пазар, потвърдени с решението Ryanair, в обжалваното решение Комисията е обосновала надлежно от правна и фактическа гледна точка решението си да не приема мерки по реда на член 8, параграф 4 от Регламента за концентрациите.

88 Същите разсъждения се отнасят и за член 8, параграф 5 от Регламента за концентрациите, във връзка с който жалбоподателят изтъква същите доводи срещу направения по този въпрос от Комисията анализ в обжалваното решение, който mutatis mutandis възпроизвежда анализа, направен относно член 8, параграф 4 от посочения регламент.

89 Накрая, следва да се напомни, че Комисията посочва в обжалваното решение, че член 21, параграф 3 от Регламента за концентрациите само налага задължение за държавите членки и не ѝ предоставя специфично право или правомощие. Поради това Комисията счита, че не е оправомощена да даде задължително тълкуване на тази разпоредба и че не е в състояние да отговори на направеното от Aer Lingus искане за тълкуване (вж. точка 29 по-горе).

90 Както Комисията, Общият съд посочва, че съгласно член 21, параграф 3 от Регламента за концентрациите „[н]ито една държава членка няма право да прилага националното си законодателство по отношение на конкуренцията спрямо концентрация с общностно измерение“ и че следователно той не предоставя на Комисията правомощието да приеме мярка, пораждаща задължителни правни последици, които могат да засегнат интересите на Aer Lingus. Следователно Комисията не може да бъде упрекната, че в отговора си е напомнила приложимата правна уредба по настоящото дело и произтичащите от нея последици, по-специално що се отнася до средствата за правна защита, предвидени в членове 226 ЕО и 234 ЕО (вж. точка 31 по-горе).

91 Освен това доводите на жалбоподателя по настоящото дело приканват Общия съд да разгледа хипотеза, която не е налице, доколкото прилагането на член 8, параграфи 4 и 5 от Регламента за концентрациите, не се основава на неправилни изводи, както твърди жалбоподателят (вж. точка 55 по-горе). При липсата на концентрация с общностно измерение държавите членки всъщност са свободни да прилагат националното си законодателство в областта на конкуренцията във връзка с дяловото участие на Ryanair в капитала на Aer Lingus съгласно предвидените в това отношение правила.

92 От изложеното по-горе следва, че жалбата трябва да бъде отхвърлена в нейната цялост.

По съдебните разноски

93 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като исканията на жалбоподателя не са уважени и Комисията, както и Ryanair, са направили искане за осъждането на жалбоподателя да заплати съдебните разноски, последният трябва да бъде осъден да понесе направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Комисията и Ryanair, включително съдебните разноски, свързани с обезпечителното производство.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Aer Lingus Group plc понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Комисията и от Ryanair, включително съдебните разноски, свързани с обезпечителното производство.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Подписи

Съдържание

Правна уредба ..... II - 3697

Обстоятелства в основата на спора ..... II - 3700

Страни по спора ..... II - 3700

Предложение за придобиване на Aer Lingus от Ryanair и получаване на дялово участие II - 3701

Разглеждане и забрана на нотифицираната концентрация ..... II - 3701

Кореспонденция между Aer Lingus и Комисията по време на процедурата по разглеждане на концентрацията ..... II - 3704

Кореспонденция между Aer Lingus и Комисията вследствие на решението Ryanair, покана за действие на основание член 232 ЕО и обжалваното решение ..... II - 3705

Производство и искания на страните ..... II - 3710

От правна страна ..... II - 3713

Доводи на страните ..... II - 3713

Съображения на Общия съд ..... II - 3719

По съдебните разноски ..... II - 3731